

KRISTÝNA BROŽOVÁ: SOBĚSLAV PINKAS (1827-1901)

Posudek vedoucího diplomové práce

Předložená práce je samostatným výsledkem bádání o význačném českém malíři a kulturním činiteli, jehož soustavné monografie pocházejí z let 1925 a 1952. Jde tedy o užitečný předmět zkoumání a zároveň ovšem také náročný, jednak vzhledem k Pinkasovu působení mimo vlast, jednak kvůli osudům jeho pozůstalosti v období od 50. let 20. století.

Větší část malířského díla Soběslava Pinkase vznikla ve Francii, kde se autorka také pokusila doplnit stávající poznatky o některá nová zjištění, resp. o srovnávací údaje. Využila rovněž dostupné archiválie a znovu pozorně přečetla zejména umělcovu korespondenci.

Autorka se přiklonila ke spíše biografickému modelu své práce nežli k modelu umělecko-vývojovému. To ovšem odpovídá většině podkladů, které k sepsání práce mohla získat, zatímco k soustavnému pojednání Pinkasovy malířské tvorby, časově omezené a zároveň fragmentárně dochované, nejsou stále dostatečné předpoklady. Přesto autorka sestavila katalog malířovy tvorby, který rozšířila o několik čísel, a rovněž řadu z nich podrobně popsala i analyzovala.

Snad o něco více pozornosti mohlo být věnováno roli Pinkase jako učitele umění, hlavně na Vyšší škole dívčí v Praze, vzhledem k sociální, národnostní i umělecké problematice souvisící s tímto ústavem.

Chyba se do práce vloudila při zmínce o výzdobě královské lóže Národního divadla, když byl zaměněn Chittussi s Mařákem.

To je však jednotlivost v porovnání s celkovým výkonem, podaným v práci autorky. Tato práce je stylisticky zdatná, logicky členěná a její přílohy jsou důkladně vypracovány. Sympatická jsou na práci důkladnost a uměřenost autorky, jmenovitě nepropadání nekritickému odstupu vůči předmětu zkoumání nebo stanoviskům dobové literatury.

Tématem pro detailnější debatu při obhajobě předložené by mohla být otázka, zda stále platí tradiční názor, podle nějž postupný útlum malířské tvorby Pinkase po jeho přestěhování z Francie do Prahy souvisel s tehdejší příklonem českých elit k akademickému a monumentálnímu umění, nebo zda tehdejší Pinkasovo všestranné působení odpovídalo jeho mnohostrannému nadání.

Předloženou práci plně doporučuji k obhajobě.

Prof. PhDr. Roman Prahel, CSc.

V Praze 12. 9. 2012